

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu žalované ze dne 17. února 2017, týkající se zamítnutí návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení, které bylo vydáno ve věci stížnosti A-001-2017 (consolidated); a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 11 jednacího řádu odvolacího senátu žalované, jakož i porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, protože odvolací senát neprávem odmítl existenci oprávněného zájmu žalobkyně na výsledku odvolacího řízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU (závažná vada odůvodnění).
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut, protože odvolací senát nedoručil žalobkyni stanovisko žalované k návrhu žalobkyně na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

Žaloba podaná dne 27. února 2017 – Torné v. Komise

(Věc T-128/17)

(2017/C 129/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Isabel Torné (Algés, Portugalsko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 16. dubna 2016 o zamítnutí její žádosti o určení výše nabytých důchodových práv a věkové hranice pro odchod do důchodu;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně v projednávaném sporu napadá rozhodnutí, kterým byla implicitně zamítnuta její žádost o získání rozhodnutí v časovém předstihu týkající se některých určitých a neměnných skutečností výpočtu jejích práv na důchod. Žalobkyně má za to, že implicitní zamítnutí její žádosti představuje nepřijetí opatření, které ukládá služební řád, a tedy akt nepříznivě zasahující do právního postavení ve smyslu článku 90 služebního řádu.

Pokud jde o výpočet jejího důchodu, žalobkyně napadá i praxi Komise, která spočívá v názoru, že přeložení dočasného zaměstnance, na kterého se vztahuje čl. 2 písm. f) PŘOZ, do jiné agentury Evropské unie vede k uzavření nové smlouvy, odlišné od předchozí, což představuje přerušení profesní kariéry tohoto zaměstnance a vede k použití nových ustanovení služebního řádu týkajících se starobního důchodu.

Žaloba podaná dne 2. března 2017 – Argus Security Projects v. Komise a ESVČ

(Věc T-131/17)

(2017/C 129/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Kypr) (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)

Žalované: Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise o započtení částky 52 600 eur obsažené v jejím dopise ze dne 13. února 2017;
- zrušil rozhodnutí Komise jednající v postavení účetního ESVČ o započtení částky 41 522 eur obsažené v jejím dopise ze dne 15. února 2017;
- zrušil rozhodnutí Komise jednající v postavení účetního ESVČ o započtení částky 6 324 eur obsažené v jejím dopise ze dne 28. února 2017;
- uložil Evropské komisi a ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Podle žalobkyně musí být přijetí rozhodnutí o jednostranných započteních, která představují napadená rozhodnutí, ve smluvním kontextu, a to i přesto, že druhá smluvní strana podala žalobu pro porušení smluvních povinností k příslušnému soudu stanovenému smlouvou, považováno za protiprávní a v rozporu s článkem 47 Listiny.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Evropské komise a Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) k přijetí rozhodnutí o započtení ve smluvním rámci. Žalované překročily své pravomoci tím, že jednostranně uplatnily pravomoc k ukončení sporu smluvního původu, a napadená rozhodnutí tak musí být zrušena z důvodu nedostatku pravomoci jejich autora.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 80 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (dále jen „finanční nařízení“). Žalobkyně má za to, že jelikož před belgickým soudem řízení stále probíhá, účetní orgán Komise nemohl oprávněně identifikovat danou pohledávku jako jistou, o stanovené pevné částce a splatnou. Daná pohledávka tedy nesplňuje podmínky stanovené v článku 80 finančního nařízení, a tudíž nemohla být započtena.
-